

[Mølgaard]

bestemt også privatdriften hist og her, men vi har som forslagsstillere ikke låst os fast på, at det skal være én og samme model over en bred front; jeg kunne forestille mig en kombination af forskellige udgaver af selskaber til at løse den ene og den anden og den tredje opgave.

Min tak kan jo dårligt rettes til regeringen og socialdemokratiet, der indtager en ganske afvisende attitude over for forslaget. Man sætter spørgsmålstegnet ved, om man skulle have privatejede selskaber eller aktieselskaber, og mit svar må være, at det hører med til det kulegravningsarbejde, der ligger forude. Man fremdrager fra regeringens side, at der jo er tale om, at det offentlige yder noget, og det skulle altså i sig selv være et argument imod, at man kunne finde andre selskabsformer end netop statsdriftens. Men dér må netop henvises til de erfaringer, som industriministeriet har gjort sig, erfaringer, der har været så positive, at industriministeriet er godt på vej til at gå videre ad samme vej, i hvilken forbindelse jeg blot skal henviser til, at der senest er sket det pr. 1. januar i år, at den hidtidige statsvirksomhed statsprøveanstalten er lavet om til en selvejende institution, fordi man er klar over, at den er bedre i stand til at økonomisere med sine ressourcer, end den gamle statsprøveanstalt kunne være det på trods af dygtig ledelse, men på grund af det stive bevillingssystem. Dermed er der jo ikke gjort op med, at der ydes noget fra det offentliges side til den pågældende virksomhed, og dette forslag indeholder for så vidt ikke et totalt opgør med tanken om at yde offentlige tilskud på områder, hvor virksomheden ikke kan løbe rundt i sig selv. Vi kunne have fremsat et andet beslutningsforslag, der slog til lyd for, at en række virksomheder inden for statens område kom til at løbe rundt i sig selv, men det er med vilje fuldstændig holdt fri af dette forslag, fordi det er to forskellige principper, vi dér har med at gøre. Det eneste, vi gerne vil have, er bedst mulig økonomisering med ressourcerne, sådan at bevillingerne kan holdes nede eller serviceniveauet kan ryge op for de samme bevillingkroner.

Finansministeren var inde på, at bevillingssystemet såmænd var ganske smidigt, og det er jo altid rart at være vidne til, at en finansminister optræder som en beskeden mand, men jeg synes nok, at beskedenheden

er en lovlig kraftigt udtalt dyd i denne sammenhæng, for jeg synes nok, at smidigheden lader noget tilbage at ønske i en og anden situation.

Jeg vil også godt minde om, at det foresvæver mig, at finansministeren var ret kraftigt engageret i forhandlinger i forbindelse med en teaterkonflikt på Det kgl. Teater, hvor teaterledelsen ud fra ethvert økonomiserings synspunkt meget, meget gerne ville give nogle få håndøre flere til nogle ganske få skræddere, hvad der virkelig ikke ville have belastet driftsbudgettet for Det kgl. Teater, men netop fordi det var en statsinstitution, var man ude af stand til at gøre dette med den følge, at man måtte aflyse forestillinger og udskyde andre, hvilket alt i alt var en meget, meget dyr situation for det offentlige og for teatret og rent kunstnerisk set en uheldig situation for teatret.

Jeg vil appellere til, at finansministeren tager kontakt med industriministeren og forhører sig om, hvordan erfaringerne er inden for teknologistyrelsens område. Loven om teknologisk service har efter min opfattelse bestemt virket fornuftigt økonomiseringskabende for de pågældende selvejende institutter, og jeg vil for så vidt også appellere til ministeren om at tage kontakt med ministeren for offentlige arbejder, for hvis han virkelig følger med i, hvordan servicetilstanden er i institutionen Demko, vil han jo kunne fortælle om, at der er køer på vareleverancer, der er fuldstændig utilfredsstillende. Man kan nok få budgettet til at hvile i sig selv i retning af, at udgifterne bliver dækket af kunderne, men bevillingssituationen er på trods af dette sådan, at man ikke kan ansætte det mandskab, der skal til, for at tingene kan glide, og det er utilfredsstillende set ud fra et servicemæssigt synspunkt.

Venstre erklærede sig jo positive og interesserede, og det vil jeg gerne sige tak for. Der blev sat et spørgsmålstegn ved, hvorvidt dette forslag var det bedst egnede beslutningsgrundlag, og er det ikke det, imødeser jeg sådan set alternative forslag, for bare der sker noget i denne sag, er det for os ikke kardinalspørgsmålet, at det er dette forslag i akkurat denne model, der bliver gennemført, blot intentionerne med dette forslag bliver indfriet.

Hr. Niels Andersen fra de konservative fremdrog med megen føje efter min opfattel-